

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 529/2015
30.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић, Горана Чавлине и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.А., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адвоката З.Т., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 843/14 од 09.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.06.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адвоката З.Т., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 843/14 од 09.02.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 843/14 од 09.02.2015. године усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К 325/14 од 23.04.2014. године (којом је окривљени оглашен кривим због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, уз урачунавање временаведеног у притвору од 03.05.2012. до 12.07.2012. године), па је овај окривљени оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године, па је, након што му је узета као правилно утврђена казна затвора у трајању од десет месеци на коју је осуђен пресудом Вишег суда у Београду К 711/12 од 01.11.2012. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1289/13 од 03.02.2014. године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и осам месеци у коју му се урачунава времеведено у притвору од 03.05.2012. до 12.07.2012. године, док је жалба браниоца окривљеног Д.А., одбијена као неоснована. Том пресудом на основу одредбе члана 246. став 5. КЗ од окривљеног Д.А. одузето је 0,40 грама опојне дроге хероина, док

је исти обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 159.517,68 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара све у року од два месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против наведене правноснажне пресуде захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.А., адвокат З.Т., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијану пресуду укине и предмет врати том суду на поновно одлучивање и да истовремено одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., адвоката З.Т., је неоснован.

Бранилац окривљеног Д.А., у захтеву за заштиту законитости истиче да је означеном правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводима да се пресуда заснива на службеној белешци о обавештењу примљеном од грађанина С.В. сачињеној од стране МУП-а РС УКП четврто одељење од 03.05.2012. године, на ком доказу се пресуда не може заснивати указивањем да је исти прибављен супротно одредби члана 504ђ ЗКП важећег у време прибављања овог доказа.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 604. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) испитао сходно одредбама ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања доказа наведених у захтеву, па је нашао да се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.А., указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/14) који је важио у време доношења правноснажних пресуда.

Одредбом члана 504ђ ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања – сачињавања предметне службене белешке о обавештењу прибављеном од грађана и то ставом 1.

прописано је да ако органи унутрашњих послова сазнају да се припрема или да је учињено кривично дело из члана 504а овог законика, дужни су да о томе обавесте надлежног јавног тужиоца. Ставом 2. наведеног члана прописано је да јавни тужилац може захтевати да органи унутрашњих послова предузму одређене мере или радње у датом року и да га о томе обавесте, док је ставом 4. наведеног члана прописано да се искази и обавештења која је јавни тужилац прикупио у преткривичном поступку могу користити као доказ у кривичном поступку, али да се одлука не може заснивати само на њима.

Одредбом члана 504а ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) прописано је да одредбе ове главе садрже поједина посебна правила поступка за кривична дела организованог криминала, корупције и друга изузетно тешка кривична дела између осталих и за кривично дело из члана 246. ст. 1. и 3. КЗ.

Како се из списка предмета и то службене белешке МУП-а РС УКП четврто одељење од 03.05.2012. године утврђује да је истога дана, дакле, 03.05.2012. године од стране грађанина С.В. по налогу Вишег јавног тужиоца у Београду Слободана Нешовића узета службена белешка сходно одредби члана 504ђ тада важећег ЗКП, да је у истој констатовано да овај грађанин нема примедби на поступање полицијских службеника, да му је предметна службена белешка предочена и да је сведок исту потписао без примедби, то је, по оцени Врховног касационог суда означена службена белешка МУП-а РС УКП од 03.05.2012. године сачињена у свему у складу са одредбом члана 504ђ ЗКП ("Службени лист СРЈ" 70/01 и 68/02 и "Службени гласник РС" 58/04... 76/10) који је важио у време прибављања предметног доказа и на овом доказу – службеној белешци о обавештењу примљеном од грађанина С.В. сачињеној од стране МУП-а РС УКП четврто одељење од 03.05.2012. године пресуда се може заснивати.

Следствено изнетом, по налажењу овога суда наводи из захтева браниоца окривљеног да у спису предмета не постоји службена белешка о постојању усменог налога јавног тужиоца за спровођење предметне мере, да се из списка предмета не може утврдити рок који је тужилац оставио органу унутрашњих послова за прикупљање обавештења, да у сачињеној службеној белешци од 03.05.2012. године није констатовано када је радња прикупљања обавештења од грађанина С.В. започета и окончана, да није наведено када је о истој обавештен јавни тужилац нити да је у истој констатован деловодни број, су по налажењу Врховног касационог суда без утицаја на законито спроведено прибављање овог доказа, посебно имајући, поред изнетог да је поднета кривична пријава заведена под деловодним бројем Ку 7937/12 (а што се утврђује из списка предмета), а да из поднете кривичне пријаве несумњиво произлази да је иста, са свим прикупљеним доказима сачињена и јавном тужиоцу достављена дана 05.05.2012. године када је исти, дакле, дана 05.05.2012. године истражном судији Вишег суда у Београду против тада осумњиченог Д.А. ставио захтев за спровођење истраге Кт 361/12 због постојања основане сумње да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривично дело

неовлашћена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ.

Истовремено, овај суд указује да се правноснажна пресуда поред овог доказа заснива и на другим материјалним доказима, па је очигледно да би и без наведене службене белешке била донета иста пресуда.

Код оцене овог навода захтева браниоца окривљеног Д.А. Врховни касациони суд је имао у виду чињеницу да је повреда кривично-процесног закона о којој је реч, сада прописана као битна повреда одредаба кривичног поступка, која може утицати на законитост пресуде само ако се иста заснива искључиво на незаконитом доказу, што конкретно није случај.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Јелена Петковић Милојковић,с.р.**

**Председник већа, судија
Зоран Таталовић,с.р.**